

[Kjeld Olesen.]

medlem af et menighedsråd, ja, så må han lade sig opstille på samme måde som andre borgere. I kommunale råd deltager embedsmændene i møderne. Noget tilsvarende må kunne indføres for menighedsråd, således at præster har mulighed for at udtale sig — men altså også kun det.

Kirkeministeren (Orla Møller): Må jeg til det stillede spørgsmål straks sige, at jeg ikke finder besvarelsen så enkel og ligetil, at jeg uden videre kan svare med et klart ja eller et nej, og formentlig ville spørgeren også, og med føje, føle sig mindre tilfreds med et så kort svar.

Indtil begyndelsen af dette århundrede var den lokale kirkelige administration hovedsagelig hos præsten, og da vi i 1903 fik menighedsrådene, var det vel nærmest selvfølgelig, at præsten også deltog i den lokale kirkelige administration som født medlem af rådet. Menighedsrådsloven af 1903 og alle efterfølgende menighedsrådslove foreskrev derfor, at præsten skulle være dette. Når man således forlangte, at præsterne skulle være medlemmer af de stedlige menighedsråd, var det tidligere noget nærmest selvfølgeligt, at de også burde have adgang til at deltage i afstemningerne. I dag kan man se anderledes på det, og jeg stiller mig absolut ikke uforstående over for det rejste spørgsmål.

På et enkelt område har, som hr. Kjeld Olesen allerede gjorde opmærksom på, lovgivningen foretaget indskrænkninger i præsternes ret til at være med i afstemninger, nemlig når det drejer sig om indstilling til et embede. Det har den begrundelse, at der ved en kirke kan være to eller flere præster, og så bør de enkelte præster ikke være med til at bestemme, hvem de skal have som kollega. En sådan afgørende argumentation mod, at præster har stemmeret i menighedsrådet, kan vanskeligt findes på noget andet punkt inden for den kirkelige administration, og jeg vil gerne præcisere, at jeg ud fra saglige synspunkter finder det rimeligt og naturligt, at præsterne i hvert fald er medlemmer af menighedsrådene. Jeg vil tro, at det ville være et stort tab, hvis præsterne gled ud af menighedsrådene som fødte medlemmer. Det bør efter min opfattelse

være en pligt for alle præster at være medlemmer af og deltage i menighedsrådets forhandlinger.

I forhold til dette finder jeg det mindre væsentligt, om de tillige skal have stemmeret. Dette kan der argumenteres både for og imod, men det skal jeg afholde mig fra, for den strukturkommission, som er nedsat, og som arbejder med mange af folkekirkens problemer, arbejder også med en revision af hele menighedsrådslovgivningen, og jeg tror, tingets medlemmer vil være enige med mig i, at det vil være urigtigt af mig på nuværende tidspunkt at fremsætte min uforgribelige mening om, hvilket resultat strukturkommissionen skal komme til på dette område.

Det rejste spørgsmål har inspireret et københavnsk dagblad til en artikel med overskriften: „Sin egen overordnede“, og spørgeren begrundede sit spørgsmål med en tankegang, som også kom til udtryk i dette blad. Artiklen hævder, at i en vis forstand er et menighedsråd en præsts arbejdsgiver, og der er noget uheldigt i, at præster bringes i den ejendommelige situation at være deres egen overordnede gennem sæde i et ellers folkevalgt organ. Må jeg hertil sige, at menighedsrådene nok har en hel del beføjelser, men at de ikke er præsternes arbejdsgivere, end ikke i „en vis forstand“, som det med en vis forsigtighed siges i den omtalte artikel. Jeg henleder opmærksomheden på menighedsrådslovens § 26, hvorefter præsten i sin embedsførelse er uafhængig af menighedsrådet, en besynderlig ordning hvis menighedsrådet var arbejdsgiver. Jeg er overbevist om, at den kirkeminister, der vovede at forsøge at ændre dette forhold, ville komme ud for en vældig storm i den danske kirke og hurtigt blive overbevist om sin komplette uforstand, når det drejede sig om kirkelige traditioner her i landet. Argumentationen, der er anvendt, kunne måske få betydning et andet sted: dér, hvor kirkens funktionærer er indvalgt i menighedsrådene, for de bliver nemlig deres egne arbejdsgivere.

Må jeg slutte med at sige, at forhåbentlig har mit svar været så vagt i konturerne, at jeg ikke har angivet en klar retningslinje for strukturkommissionen, men på samme tid åbenbart, at jeg har stor sympati for de